

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Med den meget store respekt, som jeg har for fru Britta Schall Holberg, må jeg sige, at det svar, hr. Per Clausen fik, altså var helt sort og helt uforståeligt. Hr. Per Clausen spurgte, om der er konstateret problemer med, at elever fra eksamensfri skoler går i gymnasiet uden en optagelsesprøve. Har der været konstateret den slags problemer, ja eller nej? For fru Britta Schall Holberg tager ordet i dag for at sige, at hun gerne vil forhindre myter. Jeg har ikke hørt nogen myter om det her forslag, tværtimod var der jo stor præcision under førstebehandlingen og andenbehandlingen, som gjorde det klart, at det her handler om, at enten har man hele folkeskolens pakke, eller også har man det ikke. Og hvis man ikke har det, så er der obligatorisk adgangsprøve til videreuddannelse og skærpet tilsyn.

Så har man lavet sådan nogle forskønnende undtagelser, men hvad er det for nogle myter, fru Britta Schall Holberg henviser til, og kan vi få et svar på hr. Per Clausens spørgsmål?

(Kort bemærkning).

Britta Schall Holberg (V):

Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at der ikke nødvendigvis behøver at have været problemer, fordi man ønsker at sige, at de unge, der skal gå i gymnasiet, skal tage en prøve. Jeg synes, at følgeslutningen er forkert.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det er jo selvfølgelig helt åbenlyst, at jeg kan tage fejl og sige noget, der er forkert. Men det forekommer alligevel underligt, når nu det tilsyneladende er ret velfungerende i dag med overgangen fra friskoler til videreuddannelse, at man så fra statens side siger, at det skal være obligatorisk at tage en adgangsprøve, når der ikke er nogen problemer i dag med at finde ud af, om de unge har de fornødne kvalifikationer – fru Britta Schall Holbergs egne ord – til faktisk at gå fint og flot igennem gymnasiet.

Derfor kan det her forslag jo ikke handle om andet, end at man vil lægge så hårdt et pres på de skoler, der har valgt at være eksamensfri, ved både at lave obligatoriske adgangsprøver og skærpet tilsyn, at man tvinger dem til at tage

hele folkeskolens prøvepakke. For alternativet er jo, at enkeltelever skal stemples til at være dårlige til at vælge fra, frem for at den enkelte elev kan stræbe efter at blive god nok til at vælge til. Det er jo det, der er det skræmmende ved regeringens uddannelsespolitik.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 89 stemmer (V, S, DF og KF) mod 20 (RV, SF og EL).

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

33) Tredje behandling af lovforslag nr. L 186: Forslag til lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. Af undervisningsministeren (Bertel Haarder). (Fremsat 29/3 2006. Første behandling 25/4 2006. Betænkning 30/5 2006. Anden behandling 31/5 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 109 stemmer.

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

34) Tredje behandling af lovforslag nr. L 220: Forslag til lov om uddannelsen til professionsbachelor som lærer i folkeskolen.

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsat 5/4 2006. Første behandling 2/5 2006.
Betænkning 23/5 2006. Anden behandling 30/5 2006. Tillægsbetænkning 30/5 2006).

Der var stillet 7 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.
Kl. 14.15

Forhandling

Thomas Krog (SF):

SF har stillet nogle ændringsforslag til lovforslaget om læreruddannelsen. Det har vi gjort, fordi vi synes, at det har vist sig nødvendigt. Jeg har prøvet at forklare ved første- og andenbehandlingen, hvorfor det var nødvendigt. Der har man jo mildt sagt ikke lyttet så meget fra flertallets side.

Det kan jeg måske godt forstå, jeg skal da ikke stå her og sige, at jeg er ekspert i læreruddannelsen, eller at vi i SF er eksperter i læreruddannelsen for den sags skyld. Derfor har vi gjort os den ulejlighed at lytte til de interessenter, som er på området. Budskabet derfra er ganske entydigt, og det er budskaber fra interessenterne på den her uddannelse, vi så fra SF's side har forsøgt at formulere med de her ændringsforslag.

De lærerstuderende selv, som det i første omgang handler om, anfører jo, at forøgelsen af linjefagene ikke må ske på bekostning af uddannelsens pædagogiske fagblok. Det forsøger SF's ændringsforslag at rette op på.

Lærerstuderendes Landskreds mener, at der i den fremlagte reform er for stor forskel på små og store linjefag, og at en så markant forskel på linjefagenes omfang risikerer at resultere i en opfattelse af fagene som A- og B-fag. Også det forsøger SF's ændringsforslag at rette op på.

Lærerseminariernes Rektorforsamling finder, at der er for stor forskel på 0,6-fagene og 1,2-fagene, samt at der er for mange 1,2-fag. Lærerseminariernes Rektorsamling savner en faglig begrundelse for, hvorfor der er behov for stor forskel i linjefagenes størrelse, herunder hvorfor

det er nødvendigt, at nogle fag skal være dobbelt så store som andre fag. Også det forsøger SF's ændringsforslag at rette op på.

Fagligt Forum, der er paraplyorganisation for de faglige foreninger i læreruddannelsen, vurderer, at størrelsesforskellen i årsværk mellem store linjefag og små linjefag og de pædagogiske fag er for stor. Det forsøger SF's ændringsforslag at rette op på.

Lærerseminariernes Bestyrelsesforening gør opmærksom på forslagens klare skævvridning af linjefag, idet linjefagene dansk og matematik vil blive meget store, ligesom engelsk, fysik, kemi, historie, idræt, natur og teknik vil få en meget stor vægt i forhold til resten af linjefagene. Lærerseminariernes Bestyrelsesforening har vanskeligt ved at se, at denne skævvridning er reelt begrundet i skolens behov. Vi deler de synspunkter i SF, og det er så baggrunden for, at vi har stillet de ændringsforslag, som vi har, her ved tredjebehandlingen.

Foreningen af Seminariernes Lærere i Billedkunst foreslår, at dansk og matematik i fremtiden får et omfang på 1,0 årsværk, det er jo også det, der ligger i de ændringsforslag, SF her har fremlagt.

Censorformandskabet ser en række problemer med den valgte opdeling i små og store linjefag, og Censorformandskabet stiller spørgsmålstegn ved, hvorfor f.eks. engelsk skal være dobbelt så stort som tysk, hvorfor idræt skal være dobbelt så stort som musik, og hvorfor biologi skal være halvt så stort som natur og teknik. Også det er nogle af de ting, SF forsøger at rette op på.

Man behøver altså ikke at lytte til SF og til mig for at sige, at her er nogle ting, vi skal rette op på. Man skulle tage og lytte til nogle af alle de interessenter, som faktisk er på uddannelsesområdet og sige: Hov, det kan godt være, at vi ikke helt har fået tænkt os om.

De faglige holdninger til, hvad det er for nogle fag, der skal have hvilket indhold, er ikke det, det handler om. Det her handler om størrelsen af nogle fag. Det handler om nogle mere tekniske ting, som alle interessenterne jo ved noget om; nogle tekniske ting, som gør, at vi med den her læreruddannelse får nogle lærere, der stik imod målsætningen kommer til at undervise i fag, som de ikke har som linjefag, og som de dermed er endnu dårligere til at undervise i. Altså får vi en svækket faglighed i folkeskolen, og det er der vel ikke nogen af os der ønsker.